

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

26 MEI 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	261
Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting	261
Vlaamse Staatssecretaris voor het Gezin en voor Welzijnszorg	264
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	264
Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting	266
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Vlaamse Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening	273
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE- MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting	274

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 104
van 27 april 1981
van de heer E. DESUTTER

Provincies, gemeenten en andere publiekrechtelijke personen — Opleidingstoelage

Het is duidelijk dat bepaalde installaties waarvoor een staatstussenkomst in het kader van het regentsbesluit van 2 juli 1949 wordt verleend, bij voorkeur zoniet noodzakelijkerwijze bediend moeten worden door gekwalificeerd personeel dat in sommige gevallen zelfs een speciale opleiding hier-toe zal dienen te krijgen.

Mag ik aan de geachte Minister vragen of voormeld regentsbesluit, zoals het inmiddels meermaals werd gewijzigd en aangevuld, de mogelijkheid inhoudt dat een staatstussenkomst wordt verleend voor het bekostigen van dergelijke opleidingen.

In bevestigend geval vernam ik graag welke werken voor deze bijkomende opleidingstoelage in aanmerking komen en welke voorwaarden hierbij moeten worden vervuld.

Tevens zou het me aangenaam zijn te vernemen voor welke gesubsidieerde werken in 1980 een bij komende opleidingstoelage definitief of principieel werd toegezegd met vermelding, zo mogelijk, van de desbetreffende bedragen.

Antwoord

Ik moge het geachte lid mededelen dat mijn departement in het kader van het regentsbesluit van 2 juli 1949 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen voor het uitvoeren van werken door de provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, commissies van openbare onderstand, kerk-fabrieken en verenigingen van polders of van wateringen, geen staatstussenkomst verleent inzake toelagen voor de opleiding van personeel.

Wat de eventuele mogelijkheid tot subsidiëring van opleidingstoelagen ter zake in andere departementen betreft, heb ik de eer u te verwijzen, al naargelang van het geval, naar de Ministers en of Staatssecretarissen die op dat vlak een nationale of gewestelijke bevoegdheid uitoefenen.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR CULTUUR, TOERISME EN HUISVESTING

Vraag nr. 201
van 24 maart 1981
van de heer W. CLAEYS

Arrondissement Gent-Eeklo — Sociale huisvesting

Kan de geachte Staatssecretaris ons de verwezenlijkingen mededelen van de erkende vennootschappen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landsmaatschappij van het arrondissement Gent-Eeklo :

1. gebouwd en aan privé-personen verkocht;
2. gebouwd en door de maatschappij verhuurd;
3. in aanbouw zijnde;
4. het voorwerp zijn van een door de NMH of NLM goedgekeurd plan.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

1. Wat de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende bouwmaatschappijen betreft.
 (zie bijlage 2 en 3)
2. Het arrondissement Gent-Eeklo maakt het werkgebied uit van de door de Nationale Landsmaatschappij erkende maatschappijen „ Het Volk ” van Gent en „ De Noordvlaamse Landsmaatschappij ” van Zelzate.

De aangehaalde resultaten hebben betrekking op de activiteit van de Nationale Maatschappij en van voormelde erkende maatschappijen inzake groepsbouw.

1" Erkende maatschappij van Gent: 1183 woningen gebouwd, waarvan 1108 verkocht en 75 in verkoop;

Erkende maatschappij van Zelzate: 787 woningen gebouwd, waarvan 786 verkocht en 1 in verkoop;

2" Nihil

3" In aanbouw :
 erkende maatschappij van Gent: 222 woningen
 erkende maatschappij van Zelzate: 62 woningen

4" Programma 1981 (groepsbouw)

Erkende maatschappij Gent : 59 woningen
 Erkende maatschappij Zelzate : 16 woningen.

Erkende vennootschappen	Aantal gebouwde en aangekochte woon- gelegenheden	Aantal verkochte woon- gelegenheden	Aantal verhuurde woon- gelegenheden	Aantal woon- gelegenheden in opbouw	Aantal woon- gelegenheden in ontwerp
Arrondissement Eeklo					
CV „ Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen ” te Eeklo	746	175	571	145	88
CV „ Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting ” te Zelzate	758	22	736	48	—
NMH te Zelzate	150	10	140	—	—
Arrondissement Gent					
CV „ Deinsche Bouwmaatschappij ” te Deinze	589	343	246	29	21
CV „ Het Noorden ” te Ertvelde	147	13	134	—	50
CV „ De Goede Werkmanswoning ” te Gent	1.384	84	1.300	26	316
HC „ Oost-Vlaamse Huurderscoöperatie ” te Gent	764	—	764	281	306
Huisvestingmaatschappij van Vlaanderen te Gent	223	—	223	—	—
NV „ De Gentse Haard ” te Gent	1.591	517	1.074	282	—
CV „ Gentse Maatschappij voor de Huisvesting ” te Gent	3.354	138	3.216	—	40
CV „ Volkshaard ” te Gent	3.073	593	2.480	490	270
CV „ De Gentbrugse Haard ” te Gentbrugge	675	181	494	88	—
CV „ Gezonde Huisvesting ” te Ledeborg	482	—	482	—	—
NV „ Merelbeekse Goedkope Woningen ” te Merelbeke	370	138	232	93	32
CV „ Voorziening in Nood ” te Waarschoot	411	246	165	30	36
CV „ Elk zijn Dak ” te Zomergem	279	124	155	—	32
NMH te Wachtebeke	351	57	294	—	—

Vraag nr. 228
van 27 april 1981
van de heer H. ADRIAENSENS

RSC Hazewinkel en natuurpark „ Het Broek ” te Willebroek — Informatieborden

Op verschillende plaatsen in ons land stelde ik vast dat op de autowegen verwijzingsborden naar interessante toeristische instellingen of domeinen staan.

Graag vernam ik of de geachte Staatssecretaris maatregelen overweegt om in 1981 op de RW 177 (Brussel-Willebroek-Antwerpen) en aan de A 10 (Brussel-Mechelen-Antwerpen) gelijk kaardige informatieborden aan te brengen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De gemeenten Mechelen en Willebroek, alsook het provinciebestuur van Antwerpen hebben toestemming gegeven om informatieborden te plaatsen langs de gemeentelijke en de provinciale wegen. Deze borden werden reeds geplaatst.

De toelating om ook langs de RW 177 en aan de A 10 dergelijke borden te plaatsen werd gewijgerd door het Ministerie van Openbare Werken.

Vraag nr. 230
van 29 april 1981
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-SCHE

Sanerings- en aanvullende premies — Aanvraagmodaliteiten en toekenningsvoorwaarden

De KB's van 11 augustus 1975, 27 juni 1978 en 25 augustus 1980 koppelen onafscheidelijk de aanvullende premie voor dubbele beglazing aan de toekenningsvoorwaarden en aanvraagmodaliteiten van de saneringspremie. Evenwel is sedert 1975 de toestand op de energiemarkt totaal gewijzigd.

Ware het dan niet opportuun, naar analogie met het stelsel van de isolatiepremie, deze aanvullende begunstigingspremie los te koppelen van de saneringspremievoorwaarden en deze toegankelijk te maken voor hogere inkomens en aldus tot een grotere energiebesparing te kunnen komen?

Mogen wij hierover een departementaal initiatief verwachten?

Of wat is de mening van de geachte Staatssecretaris hieromtrent?

Antwoord

Zoals het geachte lid weet, was het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het verlenen van een premie voor de verbetering van de thermische kwaliteit van de woningen en hun uitrustingen een maatregel, genomen in het kader van het energiebeleid en werden de uitgaven eraan verbonden uiteraard ten laste gelegd van het Ministerie van Economische Zaken.

Gezien de beperkte duur van bedoeld stelsel heeft het Vlaamse Gewest, in afwachting van nieuwe nationale maatregelen, met een koninklijk besluit van 27 juni 1978 een aanvullende premie voor het plaatsen van dubbele beglazing ingesteld ten voordele van begunstigden van een saneringspremie.

Dit gebeurde binnen de perken van het beleid dat krachtens de huisvestingscode mogelijk is.

Het ligt evenwel niet in mijn bevoegdheid een stelsel dat analoog is met dat van de vroegere isolatiepremie waarnaar hierboven verwezen werd, en dat uitsluitend gericht is op energiebesparing, tot stand te brengen.

**Vraag nr. 231
van 29 april 1981
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDENBUS-SCHE**

Sanerings- en aanvullende premies – Toekening en uitbetaling

Ingevolge de stijging van het indexcijfer der consumptieprijzen, werden de maximuminkomens per 1 februari 1981 opgetrokken tot 531.000 frank voor een premie van 30% en tot 413.000 frank voor een premie van 50%, telkens geplafonneerd.

Gelet op het zeer klein aantal gezinnen met dergelijk bescheiden belastbaar inkomen, die dit inkomen nodig hebben voor hun primaire behoeften en weinig of geen ruimte meer over hebben voor investeringen, vernam ik graag :

1. aan hoeveel begunstigden de saneringspremie werd toegekend en uitbetaald in de jaren 1976, 1977, 1978, 1979 en 1980 en respectievelijk voor welke jaarbedragen ;
2. idem voor de aanvullende premies (per rubriek dubbele beglazing en regenwaterput).

Antwoord

In onderstaande tabel vindt het geachte lid het antwoord betreffende de saneringspremies.

Jaar	Voorlopig toegezegde premies	Definitief toegezegde premies	Betaalbaar gestelde premies	Uitbetaald bedrag
1976	1542	923	732	23.369.463 F
1977	1481	1025	1264	63.127.991 F
1978	1688	933	1089	60.576.141 F (*)
1979	2383	1152	1102	74.902.639 F (*)
1980	2080	1428	1480	116.552.731 F (*)

(*) Met inbegrip van de aanvullende premies.

In verband met haar tweede vraag kan ik slechts mededelen dat de inlichtingen niet beschikbaar zijn maar dat naar schatting gemiddeld per jaar het aantal begunstigden van de aanvullende premie voor het plaatsen eensdeels van een regenwaterput en anderdeels van de dubbele beglazing respectievelijk 30 % en 40 % van het totaal der begunstigden bedraagt.

Tenslotte is het wellicht van belang het geachte lid mede te delen dat sinds de wijziging van de reglementering met ingang van 1 september 1980, tot heden het aantal aanvragen ruimschoots verdrievoudigd is.

**Vraag nr. 235
van 4 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS**

Sociale woonwijk te Herent – Infrastructuurwerken

Te Herent, tussen de druk-bereden spoorweg Leuven-Brussel en de Winkelsesteenweg, bouwt de Nationale Landmaatschappij een woonwijk in twee opeenvolgende perioden.

Graag vernam ik het volgende.

1. Werd bij deze wijkaanleg een speelterrein gepland ?
Zo ja, wie zal dit uitvoeren en bekostigen ?
Zo neen, waarom niet en zal de verantwoordelijke Staatssecretaris aandringen op de aanleg ervan, in aansluiting met de besluiten van het „ Jaar van het Kind”?
2. Zal het fietspad van de Winkelsesteenweg, bij de wijkuitrit in de hoogst mogelijke mate veilig blijven voor de „ overstekende ” fietsers? Hoe zal dit probleem ruimtelijk opgelost worden ?
3. Zal een geluidwerende en veiligheidsbevorderende – met groen te beplanten – aardenwal aangelegd worden tussen de overdrukke spoorbaan en de woonhuizen waarvan de achtermuren reeds op ± 30 meter van de spoorbanen liggen ?
4. Zullen de nutsvoorzieningen (telefoon, kabeltelevisie, water, elektriciteit enz.) samen in een gemakkelijk controleerbaar betonnen koker aangelegd worden, zoals dit in het buitenland gebeurt? Dit voorkomt heel wat onkosten en later erger bij de wijkbewoners.
5. Werd de telefoonaansluiting reeds aangevraagd ?
Zo ja, wanneer zal deze voor de bewoners aansluitrijp zijn bij het betrekken van de woningen ?
6. Werd een groenplan opgesteld en zo ja met welke uitvoeringstermijnen?
7. Werd er op deze wijk een verharde en met groen omgeven plaats voorzien om een grote vuilnisbak en glasafvalbak te plaatsen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. In de aanleg van deze wijk is een speelterrein voorzien. Dit terrein zal samen met de beplantingswerken in het raam van artikel 80 van de Huisvestingscode door het Vlaamse Gewest bekostigd worden.
2. De veiligheid van de fietser bij het „ oversteken ” van de toegangsweg langs de Winkelsesteenweg kan bevorderd worden door het aanbrengen van een degelijke wegmarkering en/of wegsignalisatie door de gemeente.

3. Er werd op een coördinatievergadering dd. 27.11.1979 tussen alle betrokken partijen overeengekomen dat de bufferzone langsheen de spoorweg privé-eigendom zou worden (perceelen 7 t/m 15). De afstand tussen de woningen en de spoorweg werd voldoende beschouwd.
4. De praktijk heeft uitgewezen dat het uitvoeren van de nutsvoorzieningen in een gemeenschappelijke koker moeilijk uitvoerbaar is. Het verzet hiertegen komt vooral van de maatschappijen zelf.
5. Aanvragen voor telefoonaansluitingen vallen buiten het raam van artikel 60 van de Huisvestingscode.
6. De betrokken gemeente heeft nog geen ontwerper aangeduid voor de studie van de groenaanslag.
7. Kan niet beantwoord worden wegens (6).

Vraag nr. 236
van de 4 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS

Verdienstelijke gemeenten — Overheidstoelage

Tijdens het „ Monumentenjaar ” werd een Gouden Truweelprijs uitgereikt aan monumentenrijke en/of verdienstelijke gemeenten o.a. aan Diest.

Graag vernam ik :

1. wanneer per gemeente, per project en voor welke som hiervoor een overheidstoelage werd verleend ;
2. wanneer de gemeente Diest haar toelage zal ontvangen, hoe groot deze zal zijn. Zal zij een interestverrekening ontvangen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De prijzen werden toegekend in 1975. Het werd aan de gemeenten overgelaten zelf een keuze te maken voor de aanwendig van de prijs. Sommige gemeenten hebben dit in 1975 gedaan anderen later. Thans zijn alle projecten bekend.
De prijzen bedragen respectievelijk 10, 3 en 1 miljoen.
2. Het project voor de stad Diest is slechts onlangs in definitieve vorm in mijn bezit gesteld. Ik heb het onmiddellijk goedgekeurd en de gemeente reeds toelating gegeven tot aanbesteding.
Aangezien de werken nog niet begonnen zijn, de stad heeft niets voorgeschoten en ik het definitief project slechts in 1981 heb ontvangen, meen ik dat er hier nog niet over interestverrekening kan gesproken worden.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR HET GEZIN EN VOOR WELZIJNSZORG

Vraag nr. 78
van 4 mei 1981
van de heer J. VALKENIERS

MPI's — Forfaitaire vergoedingen

Tot nu toe waren voor de MPI's forfaitaire vergoedingen voorzien voor de verschillende posten als voeding, kleding, verwarming, was enz.

Sedert verleden jaar schafte men dit af voor verwarming. Ligt het in de bedoeling van uw departement om deze forfaitaire betalingswijze ook af te schaffen voor al de andere posten ?

Zo ja, voor wanneer?

Antwoord

Ik meen dat het geachte lid verkeerd werd ingelicht : de forfaitaire vergoeding voor verwarming werd niet afgeschaft en het ligt vooralsnog niet in mijn bedoeling een voorstel in die zin te doen evenmin als voor al de andere posten opgesomd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 68
van 20 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

Barco — Gedeeltelijke overname door ACEC en GIMV

De 4 interessante afdelingen van de firma Barco werden overgenomen door ACEC. Er was wel een belofte dat de werkgelegenheid in Vlaanderen zou gewaarborgd worden. Wat is echter zo een belofte in werkelijkheid waard ?

Over welke wapens beschikt de overheid zo deze belofte niet gehouden wordt?

Verlieslatende afdeling van Barco werd overgenomen door de GIMV. Is dit wel interessant wanneer we weten dat zelfs met een overheidssteun van 100 miljoen geen waarborgen kunnen worden gegeven dat deze afdeling ooit rendabel zal kunnen worden gemaakt ?

Antwoord

Zoals het geachte lid waarschijnlijk reeds uit de dagbladen heeft vernomen is een herstructurering

van Barco Electronica uitgewerkt door de Vlaamse Executieve.

Het kapitaal van de holdingmaatschappij is onderschreven door ACEC en door de GIMV voor respectievelijk 65 en 35%. Hierdoor bekomt de overheid langs de GIMV een controle in de holding en in de 4 werkmaatschappijen.

Inzake de tewerkstelling kan gesteld worden dat door de 4 werkmaatschappijen alleen 425 werknemers zullen overgenomen worden. De tewerkstelling van deze mensen in Vlaanderen is mijns inziens geen probleem, voornamelijk omwille van de participatie van de GIMV in de werkmaatschappijen.

Voor wat Barco Electronic betreft werd vanaf het begin gesteld dat de rentabiliteit van deze sectie een probleem zou blijven. De bedoeling van de overheid was dan ook een privé-partner te zoeken met het oog op een herstructurering van deze maatschappij in een latere fase. Men mag immers niet uit het oog verliezen dat dit bedrijf een toeleveringsfunctie voor de nieuw gecreëerde werkmaatschappijen heeft. De evolutie van Barco Electronic zal later door de Vlaamse Executieve geëvalueerd worden.

Vraag nr. 78
van 9 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

GREGG-Europe — Omvorming tot overheidsbedrijf

Op 11 augustus 1980 werd het bedrijf GREGG-Europe in Lot failliet verklaard door de rechtbank. Ondanks twee negatieve adviezen van de Raad van Beheer van GIMV heeft de Vlaamse deelregering beslist om GREGG-Europe over te nemen door een eerste kapitaalinjectie van 500 miljoen BF. De uiteindelijke verantwoordelijkheden liggen bij de oprichters van deze vennootschap ingeval na drie jaar de onderneming failliet gaat of wanneer blijkt dat het maatschappelijk kapitaal objectief ontoereikend was voor een normale uitoefening van de activiteiten na twee jaar.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

1. Is het inderdaad juist dat de Raad van Beheer van de GIMV tweemaal negatief advies heeft gegeven inzake het voorstel van de Vlaamse deelregering c.q. bevoegde minister om GREGG om te vormen tot overheidsbedrijf? Zo ja, wanneer werden deze negatieve adviezen verstrekt en wat waren de redenen om negatief te advizeren?
Werden de beslissingen van de Raad van Beheer van GIMV eenparig genomen?
2. Welke activiteiten zullen door GREGG-Europe uitgevoerd worden?
3. Welke overeenkomsten zijn er gemaakt met de vroegere eigenaars? Welke „uitkoopsom“ zal betaald moeten worden aan de vroegere eigenaars?
4. Welk onderzoek werd door de Group Development and Consulting uitgevoerd? Wat was de

kostprijs van dit onderzoek en wat was het resultaat van dit onderzoek?

5. Wie is formeel juridisch verantwoordelijk voor de gang van zaken in GREGG-Europe?

Antwoord

De Raad van Beheer van de GIMV heeft, met betrekking tot het dossier GREGG, een voorlopig negatief advies uitgebracht op 26 september 1980.

Op 24 oktober 1980 besliste de Raad van Beheer met 8 stemmen tegen 3 dat het advies eerder werd geformuleerd van kracht bleef.

Op vraag van M. Galle werd een aanvullend advies uitgebracht op 18 november 1980. De redenen voor het uitbrengen van deze negatieve adviezen situeerden zich voornamelijk in het ongelooft in de rentabiliteit van het orderboek enerzijds en in de structuur van het bestaande machinepark van GREGG-Europe anderzijds.

Hierbij dient echter opgemerkt dat de studies vanuit de hypothese „going concern” zijn vertrokken en niet vanuit de falings.

Het orderboek werd geëvalueerd en ik kan het geachte lid mededelen dat een aantal orders uit het bestaande orderboek uitgevoerd zullen worden aan rendabele prijsvoorwaarden.

De activiteiten van de nieuwe GREGG-Europe 80 zullen deze zijn van de oude GREGG-Europe met dien verstande evenwel dat de Raad van Beheer altijd en autonoom tot een diversificatie van de activiteiten kan beslissen.

Met de vroegere eigenaars werden geen akkoorden afgesloten. De activa werden van de curatoren gekocht voor een waarde die in de balans van de nieuwe maatschappij terug te vinden is.

De opdracht van de Groep GDC richtte zich voornamelijk naar een onderzoek van het bestaande orderboek van GREGG-Europe, naar het organigram, en naar het machinepark. De kostprijs van dit onderzoek bedroeg 799.820 Fr.

De juridische verantwoordelijkheid met betrekking tot GREGG-Europe 80 is deze van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

Vraag nr. 83
van 9 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

GIMV — Jaarsalaris van topfunctionarissen

Als ik goed geïnformeerd ben dan ontvangen de voorzitter van de Raad van Beheer en de directeur-generaal van de GIMV een jaarsalaris van respectievelijk 3 miljoen en 2,4 miljoen?

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of deze cijfers inderdaad juist zijn?

Welk is het salaris aan 100 % van beide functies?

Acht de Minister het normaal dat een bruto jaarsalaris van 3 en 2,4 miljoen uitbetaald wordt?

Antwoord

In verband met deze aangelegenheid verwijs ik, het geachte lid, naar de beslissing van de Raad van Beheer van de GIMV.

Deze heeft op 26 februari 1980 beslist aan de voorzitter van de GIMV een jaarlijkse wedde van 3.000.000 BF (index maart 1980 — systeem NIM) toe te kennen.

In dezelfde zitting werd voorgesteld de wedde van directeur-generaal vast te stellen op 80% van de wedde van de voorzitter (index maart 1980 — systeem NIM).

Ik wens tevens het geachte lid er op te wijzen dat de ondervoorzitter geen bezoldiging geniet.

Tevens liggen in vergelijkbare instellingen in ons land de uitbetaalde bezoldigingen nog hoger.

**Vraag nr. 94
van 23 maart 1981
van de heer J. SOMERS**

Heist - op - den - Berg en omgeving — Onderzoek inzake verspreiding van gaswolk

Op 13 februari jongstleden werd te Heist-op-den-Berg een gaswolk vastgesteld die een azijnzuurachtige stank verspreide en de zintuigen ten zeerste prikkelde. Ook in de omgeving van Heist-op-den-Berg, o.a. te Booischot, Westmeerbeek, Herselt en Houtvenne deed hetzelfde verschijnsel zich voor. Het Centrum voor Lucht- en Waterverontreiniging werd van deze situatie op de hoogte gebracht en zou de zaak onderzoeken. Dienaangaande moge ik de geachte Minister vragen mij de resultaten van dit onderzoek te willen medelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, bij navraag van de diensten van mijn departement bij het CLW inzake de vermelde stankwolk ons de volgende inlichtingen medegedeeld werden.

Het CLW werd niet echt om een onderzoek gevraagd; wel werd het centrum ingelicht door de Rijkswacht. Deze informatie gebeurde op een ogenblik dat de geur reeds aan het wegtrekken was. Daar de oorsprong van de geur niet meer kon opgespoord worden, was het zinloos voor het CLW nog een onderzoek ter plaatse in te stellen.

**Vraag nr. 98
van 1 april 1981
van de heer R. WINDELS**

OCMW-ziekenhuizen — Financiële tussenkomst vanwege de gemeenten

Volgens de wet van 23 december 1963, artikel 13, zijn de gemeenten verplicht financieel tussen te komen in de onkosten voor patiënten van hun grondgebied die in een OCMW-ziekenhuis worden verzorgd.

Voor kleinere gemeenten aan de grenzen van verzorgende centra wegen deze uitgaven uiterst zwaar op de begroting.

Bij omzendbrief van 7/8/1980, uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt van deze gemeenten daarenboven gevraagd dat zij bedoelde uitgaven over het jaar 1979 en over het jaar 1980 in hun begroting 1981 zouden inschrijven.

Hierdoor zullen bovenvermelde gemeenten allemaal deficitair zijn.

Mag ik de geachte Minister vragen deze dubbele inschrijving niet te willen eisen van deze gemeenten, aangezien zij in de financiële onmogelijkheid verkeren, hierdoor een min of meer sluitende begroting in te dienen.

Antwoord

Tot mijn spijt is het mij niet mogelijk een gunstig gevolg te verlenen aan het verzoek van het geachte lid. De bij mijn omzendbrief van 7 augustus 1980 voorgescreven verplichting tot inschrijving van de huidige kredieten tot dekking van de lasten, voortvloeiend uit de ziekenhuistekorten van 1979, 1980 en 1981, heeft als uitsluitend doel een juist beeld te bekomen van de weerslag van deze lasten op de financiële toestand van elke gemeente.

Ik voeg hieraan wel toe dat bij de beoordeling van de gemeentebegrotingen, waarvan het deficit uitsluitend te wijten is aan de raming van de bijdrage in het tekort van de ziekenhuizen voor 1981, met dat feit wel degelijk rekening wordt gehouden.

**VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR
CULTUUR, TOERISME EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 126
van 3 februari 1981
van de heer G. CARDOEN**

Kunstpatrimonium in het Vlaamse Gewest — Beveiliging van kunstschaten tegen diefstal

Onlangs werd op spectaculaire wijze het 15de eeuwse retabel gestolen in de kerk van OLV Lombeek-Roosdaal.

Mag ik de geachte Staatssecretaris om toelichting verzoeken in verband met de verantwoordelijkheid voor het behoud van het kunstpatrimonium in het Vlaamse Gewest.

Dienen de administratieve diensten bevoegd voor het behoud van ons kunstpatrimonium zelf geen initiatief te nemen inzake beveiliging van kunstschaten, indien zij vaststellen dat de plaatselijke overheden in gebreke blijven ter zake van beveiliging of dat deze in de materiële onmogelijkheid verkeren deze beveiliging te bekostigen ?

Welke zijn de richtlijnen inzake beveiliging aanbevolen door uw diensten aan de lokale verantwoordelijken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de beveiliging van het kunstpatrimonium inderdaad een probleem wordt dat dringend een nadere bestudering vraagt.

Daar er tal van beveiligingssystemen bestaan is het moeilijk een uniform systeem te vinden voor elk kunstwerk. Het dient aangepast te zijn aan het gebouw waarin het kunstwerk zich bevindt en aan de aard en omvang van het kunstwerk zelf.

De huidige wetgeving laat niet toe een beveiligingssysteem verplicht te stellen.

De voorziening van beveiligingssystemen kan betaald worden op basis van art. 2 van de wet van 7.8.1981.

Vraag nr. 179
van 2 maart 1981
van de heer G. DE ROUCK

Tentoonstelling Georges Vantongerloo — Nederlandse catalogi

Ik verneem dat er op de dag van de opening van de tentoonstelling Georges Vantongerloo in het Museum van Oude Kunst te Brussel, gerealiseerd en betaald door het Ministerie van Nederlandse Cultuur, geen Nederlandse catalogi ter beschikking was.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen welke verklaring er ditmaal voor dit incident werd bedacht.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat op de opening van de tentoonstelling Georges Vantongerloo in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België enkel Engelstalige catalogi werd uitgedeeld.

Wegens het te laat leveren van de catalogi door de verantwoordelijke drukkerij waren er noch Nederlandstalige noch Franstalige catalogi op de opening van de tentoonstelling.

Vraag nr. 190
van 13 maart 1981
van de heer K. POMA

BRT — TV-feuilletons

Het blijkt dat de producer van een zeer bekende Vlaamse feuilleton op TV het niet zo nauw neemt met het plagiëren van andermans werk. Zo zou één van de afleveringen zijn overgenomen uit het werk van Arnold Philips (De Hellehonden), uitgegeven in 1964 bij Marnix in Gent.

In een andere aflevering van „De Collega's” heeft men ook zo nauw niet gekeken en klakkeloos het verhaal uit een Franse film „L'invitation” overgenomen.

Toevallig of niet werd de film „L'invitation” niet op de voorziene datum uitgezonden omdat hij zogezegd defect was. Wellicht heeft men willen vermijden dat de al te opvallende gelijkenis met de aflevering uit „De Collega's” bij de kijkers verrassing en verwondering zou wekken. Het is inderdaad duidelijk dat bepaalde personen bij de BRT hiervan op de hoogte waren en toch de aflevering hebben laten doorgaan.

Daarom vernam ik graag of de geachte Staatssecretaris mij kan zeggen waarom op vraag van sommige kijkers de BRT nooit heeft gereageerd? Was dit misschien omdat men bewust was van het gepleegde plagiaat en toch de zaak liever in de doofpot heeft willen stoppen?

Heeft het gepleegde plagiaat geen enkele reactie uitgelokt vanwege Sabam die er toch moet over waken dat dergelijke voorvallen zich niet voordoen?

Antwoord

De beschuldiging van plagiaat wordt categorisch van de hand gewezen. Een auteur loopt natuurlijk altijd het gevaar dat een confrater gelijktijdig vóór of na hem, een idee uitwerkt waar hij ook meer bezig is.

Zo is het in de jaren dat het TV-programma „Beschuldigde sta op” gemaakt werd, meer dan eens gebeurd dat een originele idee uitgewerkt en opgenomen was als er plots, ver of nabij, een moord aan het licht kwam waarin dezelfde elementen een rol speelden.

De auteur van het feuilleton „De Collega's” moet bekennen dat hij het boek „De Hellehonden” van A. Philips nooit gelezen heeft. Hij kan het dus ook niet geplagieerd hebben.

Overigens is het hem niet duidelijk in welke aflevering van „De Collega's” sporen van zulk plagiaat naar „De Hellehonden” zouden wijzen.

Een andere aflevering van het tv-feuilleton „De Collega's” nl. „Het Feest”, heeft de auteur wel gekopieerd, nl. van zijn eigen toneelstuk „De Collega's” dat in 1976 door de uitgeverij Hoste — Het Laatste Nieuws bekroond werd als het beste stuk van het jaar. Het voorstel om de serie „De Collega's” — met de aflevering „Het Feest” — als tv-feuilleton te maken, werd gedaan in 1973. Het bewuste bedrijf is geschreven in 1974.

Door het Mechels Miniatuur Teater is het gespeeld in het seizoen 1975-1976.

Wanneer is de film „L'invitation” in het land gekomen?

De bewering als zou de uitzending van de bedoelde „Collega's” aflevering verband houden met het uitstellen van het uitzenden van de film „L'invitation” is ongegrond.

Het is bij de BRT trouwens nooit opgekomen enige vergelijking te maken tussen „De Collega's” en „L'invitation”.

Dat bepaalde personen bij de BRT op de hoogte zouden zijn geweest van plagiaat is niet bekend. Vanwege Sabam is geen enkele reactie gekomen.

In een onverdacht en overwacht ingezonden stuk uit de krant „Het Laatste Nieuws” van 20.3.81 onder de titel „plagiaat? Kom nou !”, weerlegtsteller op een vrij gezonde manier hoe voorzichtig men moet zijn met „plagiaat”.

Het is vrijwel duidelijk dat een aantal situaties en verhoudingen van mensen „van alle tijden zijn” en wie heeft daarop het „auteursrecht”?

**Vraag nr. 192
van 13 maart 1981
van de heer G. BOEYKENS**

Openbare Bibliotheken — Weddetoelagen aan leidend en technisch personeel

Op 9 juli 1980 verscheen het KB betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken.

In art. 7 en art. 17 worden de toelatingsvoorwaarden en de weddetoelagen opgesomd.

In art. 7 - d/ werden de voorwaarden vanaf assistent-dienstleider gesteld dat het personeel een eindexamen moet bezitten van een erkende instelling voor bibliotheekwetenschappen en de akte van bekwaamheid.

In art. 17, 3-8, worden de weddetoelagen opgesomd voor bedoelde personeelsleden.

In de wetenschappelijke bibliotheken zijn er eveneens personeelsleden die een diploma van bibliotheekwetenschappen bezitten en daarbij ook de akte van bekwaamheid hebben en bovendien de leiding hebben van een bibliotheek technische dienst.

Kunnen deze personeelsleden eveneens genieten van een gelijkaardige weddetoelage ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid meedelen, dat het KB van 9 juli 1980, zoals duidelijk blijkt uit de titel, enkel de toekenning van de weddetoelagen regelt van het leidend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige openbare bibliotheken. De wetenschappelijke bibliotheken ressorteren hier niet onder.

**Vraag nr. 197
van 19 maart 1981
van de heer W. PEETERS**

Socio- culturele groepen — Subsidiëring

1. Kan de geachte Staatssecretaris mij per gemeenschap mededelen hoeveel verenigingen in 1980 werden gesubsidieerd en voor welke bedragen, ingedeeld als volgt :

1. verenigingen met katholieke strekking;
2. verenigingen met socialistische strekking;
3. verenigingen met liberale strekking;
4. verenigingen met Vlaams-nationalistische.

2. Welke zijn de vooruitzichten voor 1981, hoe zal de verdeelsleutel tussen de diverse verenigingen met socio-cultureel karakter er uit zien ?
3. Zelfde vraag als 1 en 2, doch inzake de subsidiëring door de provincie.
4. Zelfde vraag als 1 en 2, doch inzake subsidiëring via de gemeente.

Antwoord

Naar aanleiding van hogervermelde vraag gelieve het geachte lid de gevraagde gegevens te vinden:

Om deze gegevens te verduidelijken wensen wij uw aandacht te vestigen op het feit dat het begrip „verenigingen” waarnaar de vraag verwijst, werd geïnterpreteerd als organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband.

1. A. Voor de werking in het jaar 1980 werden er 31 organisaties als dusdanig erkend en betoelaagd.

B Bij het verder beantwoorden van het eerste deel van uw vraag stellen zich echter een aantal moeilijkheden omwille van het in het decreet vastgestelde subsidiëringssysteem zelf.

De werking in het jaar 1980 wordt namelijk gesubsidieerd met de kredieten voorzien voor het jaar 1980, maar deze betoelaging beperkt zich wel in 1980 tot voorschotten op basis van de subsidiebedragen uitgekeerd voor de werking in 1979.

Wij kunnen het geachte lid dan ook de subsidies voor 1979 volledig geven, maar de subsidies voor 1980 zijn nog in berekening voor wat het saldo betreft.

Betreffende de opdeling in strekkingen, kunnen wij als dusdanig de vraag van het geachte lid niet beantwoorden, daar wij niet beschikken over de vereiste criteria. Wel kunnen wij de verenigingen opdelen in de koepelorganisaties indien ze daarvan lid zijn.

Gelieve dan ook in bijlage een overzicht van de subsidiebedragen te vinden verdeeld over de verenigingen die deel uitmaken van een koepel en de verenigingen die zich niet aangesloten hebben bij een koepelorganisatie.

II. Rekening houdende met het bovenvermelde, kunnen wij hier slechts benadrukken dat de betoelaging in 1981 zal gebeuren met kredieten van het jaar 1981, maar op basis van voorschotten berekend op de subsidies voor de werking in het jaar 1980.

Wat de verdeelsleutel tussen de vereniging betreft, kunnen wij slechts stellen dat het decreet wordt toegepast.

Wat de punten III en IV betreft, beschikken wij niet over de nodige gegevens om het geachte lid hierover te informeren.

Bijlage: Overzicht van de subsidies uitgekeerd aan de verenigingen in 1979.

Centrale voor Sociaal-Cultureel werk :

Katholieke Vereniging voor Gehan- dicaptenvorming	4.883.244
Davidfonds	6.871.995
Nationale Confederatie Oudervereni- gingen	5.705.423
Katholiek Vormingswerk voor Lan- delijke Vrouwen	17.614.560
Christelijke Middenstands- en Bur- gervrouwen	6.068.317
Kultuur- en Vormingsdienst voor de Middengroepen	4.985.172
Kultuurdienst van de Belgische Boe- renbond	8.389.192
Totaal	54.5 17.903

Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid :

ATB De Natuurvrienden	2.456.69 1
Vlaamse Federatie van Socialistische Gepensioneerden	4.918.476
Socio-Cultureel Centrum van Socia- listische Vooruitziende Vrouwen	9.530.182
Koöperatieve Vrouwenbeweging- Verbruikersorganisatie	3.200.083
Culturele Centrale	7.376.429
CSC-Vormingswerk	7.536.672
Kultuuropbouw West-Vlaanderen	215.544
Totaal	35.324.077

Bond van Vormings- en Ontwikkelingsorganisa-
ties:

Vlaams Verbond voor Gepensio- neerden	887.932
Frans Masereelfonds	2.657.596
Federatie van Vlaamse Vrouwen- groepen	1.088.658
Wereldscholen	2.687.330
Derde Leeftijd	2.832.946
Totaal	10.154.462

Coördinatiecentrum voor Liberaal Socio-Cultureel
Beleid :

Liberaal Bonden van Gepensioneer- den	4.999.200
Willemsfonds	3.370.672
Socio-culturele Vereniging van Vlaamse Liberale Vrouwen	1.884.354
Werknemerswelzijn	3.386.3 12
Totaal	13.640.538

Centrum voor Arbeidersvorming en Cultuurbe-
leid :

Vakantiegenoegens	11.278.113
Kristelijke Bonden van Gepensio- neerden	13.848.247
Kristelijke Arbeiders Vrouwengilden	4 1.12 1.400
Katholieke Werknemersbeweging	2 1.439.045
Ziekenzorg	8.489.199
Totaal	96.176.004

Verenigingen niet aangesloten bij een koepelorga-
nisatie :

Vlaamse Toeristenbond	4.156.806
Nationaal Nederlandstalig Verbond van Ouderverenigingen van het Offi- cieel onderwijs - Vormingswerk	1.653.366
A. Vermeylenfonds	975.647
Humanistisch Vrijzinnig Vormings- werk	2.700.810
Bond van Grote en Jonge Gezinnen	7.089.689
Totaal	16.576.318

Opmerking :

- De verenigingen „ Derde Leeftijd” en „ Werk-
nemerswelzijn ” werden vanaf 1.1.1980 niet
langer erkend als organisaties voor sociaal-
cultureel vormingswerk voor volwassenen in
verenigingsverband.
- Vanaf dezelfde datum werd de „ Federatie van
Vlaamse Vrouwengroepen ” niet langer erkend
als landelijke organisatie voor sociaal-cultureel
vormingswerk in verenigingsverband, maar als
regionale organisatie.

Vraag nr. 212

van 1 april 1981

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Werklozen — Bijscholing, herscholing en vorming

Uit de werkloosheidsstatistieken blijkt dat vooral
vrouwen en jongeren getroffen worden. Een gerin-
ge of niet aangepaste scholingsgraad is dikwijls een
belangrijk kenmerk van de werklozen. Hieruit kan
men afleiden dat bijscholing, herscholing en vor-
ming van groot belang zijn, eerder dan werkzoe-
kenden en werklozen te laten wegzinken in isole-
ment en passiviteit.

Daarom wil ik aan de geachte Staatssecretaris de
volgende vragen stellen.

- Welke zijn de bestaande (en mogelijk voorzie-
ne) initiatieven om wat te doen aan bijscholing,
herscholing en vorming voor werkzoekenden ?
- Op welke wijze worden deze initiatieven
bekend gemaakt bij het doelpubliek?
- Welke zijn de reeds bereikte effecten van de
initiatieven voor bijscholing, tewerkstel-
ling... ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het
geachte lid het volgende mede te delen.

A. Activiteiten van de RVA inzake beroepsoplei-
ding, met speciale belichting van de bevol-
kingsgroepen vrouwen en jongeren.

1. Centra voor beroepsopleiding onder eigen
beheer van de RVA

In de centra voor beroepsopleiding worden
zowel in de secundaire als de tertiaire sector

basisopleidingen, bijscholingen en aanvullende opleidingen verstrekt. Al deze opleidingen staan op gelijke wijze open voor mannen en vrouwen.

In de loop van 1980 hebben in totaal 9509 personen, waarvan 6182 mannen en 3327 vrouwen een dergelijke opleiding met succes beëindigd. Van dit totaal aantal personen waren 4854 (51 %) jonger dan 25 jaar. De uitkeringsgerechtigde werklozen vertegenwoordigen ongeveer 70% van de personen die een beroepsopleiding ontvangen hebben.

Voor de Vlaamse Gemeenschap afzonderlijk bedroegen deze cijfers 542 1 beëindigde opleidingen waarvan 3659 mannen en 1762 vrouwen.

2. Speciale centra voor jongeren: de observatie- en oriëntatiecentra.

Deze centra werden in 1975 opgericht met als doel jonge werklozen van minder dan 25 jaar, op de drempel van het arbeidsleven, te helpen bij de moeilijkheden die ze daarbij ondervinden. In deze centra wordt aan de jongeren de gelegenheid gegeven om zich gedurende een maximale duur van 6 weken, onder de leiding van gespecialiseerde instructeurs, vertrouwd te maken met diverse beroepen uit de secundaire en tertiair sector en dit via methoden als stimulatie en situatie-inleving. Na afloop worden de jongeren naar een basis- of vervolmakingscursus of rechtstreeks naar de arbeidsmarkt verwezen.

In 1980 hebben 7485 jonge werklozen, waarvan 3407 mannen en 4078 vrouwen, een stage in een observatie- en oriëntatiecentrum beëindigd. Daarvan werd ongeveer 55 % verder doorverwezen naar de beroepsopleiding. In de Vlaamse Gemeenschap alleen waren er 5569 beëindigde stages (2458 mannen en 3111 vrouwen).

3. Individuele beroepsopleiding in een onderneming

Deze opleidingen betreffen in principe beroepen die wegens hun aard niet kunnen aangeleerd worden in de centra van de RVA

De individuele opleiding is enkel toegankelijk voor uitkeringsgerechtigde werklozen die ofwel zonder opleiding moeilijk te plaatsen zijn, ofwel slechts een korte aanpassing van hun kennis nodig hebben om onmiddellijk geplaatst te worden.

In 1980 werd aan deze vorm van opleiding bijzondere aandacht besteed. Het is een systeem dat inderdaad interessant is vanuit diverse oogpunten :

- een ruime waaier van mogelijke beroepen wordt geboden.
- het is een ideaal systeem voor kleinere en middelgrote ondernemingen om hun behoeften aan geschoolde arbeidskrachten te voldoen.

- de werkloze kan via deze opleiding niet alleen een kwalificatie maar ook een stabiele betrekking verwerven; in meer dan 90% van de gevallen werd de cursist na zijn opleiding aangeworven door de firma.

Het is een formule die vooral in de Vlaamse Gemeenschap succes kent : 102 1 beëindigde opleidingen in 1980 en 180 in de Franse Gemeenschap.

4. Individuele beroepsopleiding in een technische onderwijsinrichting.

Dit systeem dat eveneens voorbehouden is aan uitkeringsgerechtigde werklozen kende in 1980 eveneens een uitbreiding: 2 19 beëindigde opleidingen in de Vlaamse Gemeenschap en 285 in de Franse Gemeenschap. Deze formule wordt voornamelijk toegespitst op de opleiding van gezins- en bejaardenhelpsters. Aldus hebben vooral vrouwelijke werkzoekenden in deze sector, waar nog steeds een belangrijke vraag naar arbeidskrachten bestaat en die zijn sociale noodzaak heeft bewezen, een vaste betrekking gevonden.

5. Andere opleidingen waarbij de RVA zijn medewerking verleent.

Het betreft de opleidingen in centra opgericht met medewerking van ondernemingen en in erkende centra en de hulp bij oprichting, uitbreiding of overschakeling van ondernemingen. In 1980 hebben meer dan 5000 personen een opleiding in dit kader ontvangen.

6. Enkele specifieke acties van de beroepsopleiding van de RVA

- Voltooiing van de opleiding in een onderneming.

Dit systeem wordt toegepast voor de beroepen van de sectoren bouw, metaal en hout. De voltooiing heeft een duurtijd van 6 weken, waarbij de kosten verdeeld worden tussen de onderneming en de RVA. De voordelen van dit systeem zijn onbetwistbaar, zowel voor de potentiële werkgever als voor de cursist, daar de ene de geschiktheid en de gemaakte vorderingen kan nagaan, terwijl de andere zich geleidelijk aan de realiteiten van het aangeleerde vak kan aanpassen. Gezien het positief effect op de kwaliteit van de opleiding en de zeer gunstige resultaten inzake aanwerving, zal deze werkwijze de bijzondere aandacht blijven genieten. Tevens zijn nieuwe toepassingsmogelijkheden o.a. in de tertiaire sector momenteel in onderzoek.

- De „ Bijsturingsmodules ”.

Deze centra, waarmee gestart werd in 1978, zijn bestemd om werkzoekenden van lager niveau nieuwe mogelijkheden te bieden om zich opnieuw in het

beroepsleven in te schakelen. In de **bijstuuringsmodules** worden bijzonder gemotiveerde kandidaten opgenomen van wie de algemene vorming onvoldoende is om hen in staat te stellen dadelijk aan een opleiding voor de tertiaire sector te beginnen, maar voor wie de vooruitzichten dienaangaande gunstig zijn, mits zij op die opleiding voorbereid worden. Die voorbereiding omvat **inhaalcurssus** en rekenen en een basiscurcus dactylografie.

— Opleiding van vrouwen in traditioneel mannelijke beroepen

Alhoewel alle secties voor **beroepsopleiding** toegankelijk zijn voor mannen en vrouwen werden in 1980 bijzondere inspanningen gedaan voor de opleiding van vrouwen. In samenspraak met de „ Gespecialiseerde Landelijke Commissie van Advies voor de **beroepsvervolmaking** en de herinschakeling van de vrouw in de economie” werd een actie op touw gezet om 150 vrouwen van meer dan 25 jaar in nieuwe of zogenaamde specifieke mannelijke beroepen op te leiden en achteraf te werk te stellen.

B. Wijze van bekendmaking van deze initiatieven

Een groot aantal brochures over de diverse vormen van beroepsopleiding zijn beschikbaar en worden via de sub-regionale tewerkstellingsdiensten van de RVA verspreid, zowel onder de werkzoekenden als de ondernemingen. Bijkomende inlichtingen kunnen ook bij de hogervermelde diensten worden verkregen. Ook is er verspreiding van inlichtingen via werknemers- en werkgeversorganisaties. Aan de beroepsopleiding wordt eveneens vruchtbaarheid gegeven via radio en lokale dag- en/of weekbladen.

C. Effecten van de beroepsopleiding

Een van de voornaamste eisen die aan de beroepsopleiding voor volwassenen wordt gesteld is het inspelen op de kwalitatieve en kwantitatieve behoeften aan arbeidskrachten vanwege het bedrijfsleven. Derhalve wordt er een jaarlijkse planning opgemaakt gebaseerd op de vooruitzichten van de subregionale tewerkstellingsdiensten en waar de RVA wordt bijgestaan door de Subregionale Tewerkstellingscomités en de Gespecialiseerde Landelijke Commissies van Advies, waarin dus zowel vertegenwoordigers van werknemers en werkgevers zetelen.

Met het oog op een betere aanpassing aan de nijverheid worden de opleidingen meer en meer geïndividualiseerd waardoor het mogelijk is niet alleen nieuwkomers een passende basisopleiding te geven, maar ook de opleiding van onvoldoende gekwalificeerde arbeiders te vervolledigen. Derhalve zijn de programma's ingedeeld in modules ten einde aan de cursisten

gemakkelijker een opleiding „ op maat ” te kunnen geven.

Belangrijk voor de cursisten zelf is dan dat ze ongeschoold of onvoldoende geschoold zijnde, via de beroepsopleiding een kwalificatie verwerven die hun kansen op tewerkstelling verhoogt. Zo zien we dat na een bijscholing, een voltooiing in de onderneming en een individuele opleiding 90 tot 95 % van de cursisten geplaatst worden in het aangeleerd beroep. Hetzelfde kan gezegd worden van de centra in samenwerking met ondernemingen. De economische omstandigheden hebben er wel toe geleid dat de tewerkstellingspercentages na een basisopleiding jaarlijks verminderen. Vandaar het steeds gezocht wordt naar nieuwe initiatieven, waarvan de voltooiing in de onderneming er één is.

Tenslotte kan de beroepsopleiding in bepaalde gevallen zorgen voor een verandering van de ingesteldheid en het gedrag wat dikwijls onontbeerlijk is wanneer de betrokkenen lang werkloos zijn geweest.

Vraag nr. 213
van 2 april 1981
van de heer C. DE CLERCQ

Sportbeoefenaars — Medische sportkeuring

Welke sporten worden als zwaar belast beschouwd, met als gevolg dat de kwestieuze sportbeoefenaars gratis een beroep kunnen doen op de medische sportkeuring van het departement ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Het is niet mogelijk een gratis medische sportkeuring op het departement van de Vlaamse Gemeenschap te ondergaan.

Dit kan wel in de Medico-Sportieve Centra, die erkend en betoelaagd zijn door het Ministerie van Volksgezondheid.

Op dit ogenblik wordt een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de medische goedkeuring en begeleiding van sportbeoefenaars herwerkt door de medische commissie van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens.

Er bestaat een tendens om alle geneeskundige onderzoeken, vereist in het decreet van 2/3/77 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, in bovengenoemde Medico-Sportieve Centra te laten plaatsvinden.

Vraag nr. 216
van 15 april 1981
van de heer W. KUIJPERS

Oude vestingsmuur te Leuven — Bescherming en onderhoud

Op de gronden van het AZ St. Pieter in de Brusselsestraat te Leuven bevinden zich **overblijfselen** van de oude vestingsmuur te Leuven. Op deze muur groeien reeds jaren bomen en wilde struiken.

Mag ik vernemen of deze overblijfselen beschermd zijn en wie verantwoordelijk is voor het onderhoud, in casu verwijderen van de beplanting?

Mag ik ook vernemen welk gebouwtje zopas opgericht werd door het AZ St. Pieter (OCMW Leuven) en dat tot vlak tegen de vestingsmuur komt. Wie gaf hiertoe de toelating en welke dienst doet dit gebouwtje ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de overblijfselen van de vestingsmuur niet beschermd zijn. Een voorstel tot bescherming is echter in voorbereiding. De eigenaar is verantwoordelijk voor het onderhoud en de beplanting.

Een bouwaanvraag voor een gebouw opgericht door AZ Sint-Pieter werd niet aan mijn diensten voorgelegd.

Vraag nr. 221
van 22 april 1981
van de heer C. DE CLERCQ

Openbare besturen — Culturele functies

Ik zou het prijs stellen de lijst te mogen ontvangen van personeelsleden met culturele functies werkzaam in openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid. (Toepassing Cultuurpact en wet van 21 juli 1971).

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 22 april 1981 spijt het mij het geachte lid te moeten mededelen dat over geen lijst beschikt kan worden van de culturele functies zoals ze worden bedoeld bij art. 20 van het decreet van 18 januari 1974, betreffende het Cultuurpact.

Het alhier bedoeld begrip „culturele functie” moet, in overleg met de betrokken partijen, nader worden gepreciseerd. Het lijkt me immers niet mogelijk te stellen dat alle functies zonder enig onderscheid, door dit begrip worden gedekt.

Vraag nr. 223
van 22 april 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Monumenten, stads- en dorpsgezichten — Bescherming

In het decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten van 3 maart 1976 vinden wij onder artikel 11, § 7 : Sommige

beschermden monumenten en stads- of dorpsgezichten kunnen omwille van hun uitzonderlijke architectuur-historische waarde voor het Europees bouwkundig erfgoed onder rechtstreekse bescherming van het Rijk worden geplaatst. De Staatssecretaris stelt de lijst op. De instandhoudings-, onderhouds- en restauratiekosten kunnen in voorkomend geval ten laste van het Rijk vallen.

Kan de geachte Staatssecretaris hieromtrent de volgende gegevens mededelen.

1. Welke monumenten werden reeds volgens deze procedure beschermd (eveneens rekening gehouden met de wet van 7 augustus 1931 — behoud van monumenten en landschappen) ?
2. Voor welke monumenten vallen de instandhoudings-, onderhouds- en restauratiekosten :
 - a. volledig ten koste van het Rijk;
 - b. gedeeltelijk ten koste van het Rijk;
 - c. niet ten koste van het Rijk; wie betaalt voor deze laatste categorie ?
3. Hoeveel werd van 1976 tot nu toe betaald voor de beschermden monumenten en stads- en dorpsgezichten die onder de categorie 2.a en 2. b. vallen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het ministerieel besluit dat deze aangelegenheid regelt nog in voorbereiding is.

Zodra dit besluit getroffen is kan met het opstellen van de bedoelde lijst een aanvraag gemaakt worden.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR HET GEZIN EN VOOR WELZIJSZORG

Vraag nr. 75
van 9 april 1981
van de heer A. VANDENABEELE

Nationaal Werk voor Kinderwelzijn — Werkingskosten

Het KB van 13 januari 1981 voorziet in de Gemeenschapsbijdrage voor 1980 in de werkingskosten van de door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn beheerde of erkende kinderopvangcentra en de toelagen voor vakantiecentra, dagkuren, moedertehuizen en kinderdag- en nachtverblijven.

Het zou me interesseren te vernemen hoeveel de werkelijke kosten zijn per dag en per kind in voornoemde instellingen.

Tevens vernam ik graag of voormelde gemeenschapsbijdrage de enige tussenkomst is van overheidswege in de werkingskosten van deze instellingen.

Antwoord

1. De gemeenschapsbijdrage in de werkingskosten van de twee door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn beheerde kinderopvangcentra wordt bepaald op basis van de geraamde reële werkingskosten.

De toelagen voor de erkende kinderopvangcentra, vakantiecentra, dagkuren, tehuizen voor moeders en kinderdag- en nachtverblijven vormen een forfaitaire bijdrage in de werkingskosten van die inrichting. Ze worden vastgesteld binnen de perken van het aan het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn toegewezen krediet.

Er dient daarbij op gewezen te worden dat inzonderheid voor de kinderopvangcentra, de tehuizen voor moeders en de kinderdag- en nachtverblijven, de toelagen de jongste jaren gevoelig werden opgetrokken.

De reële werkingskosten van de genoemde inrichtingen lopen uiteen, al naar gelang van de eigen middelen waarover ze beschikken. Het is derhalve niet mogelijk een algemeen geldend bedrag van die werkelijke kosten op te geven.

2. De voormelde gemeenschapsbijdrage is de enige die van overheidswege in de werkingskosten van die instellingen wordt verstrekt.

Een uitzondering hierop geldt voor sommige vakantiecentra die eveneens van een bijdrage van het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens genieten.

De scholen die aan de kinderopvangcentra verbonden zijn worden uiteraard door het Ministerie van Nationale Opvoeding gesubsidieerd.

Vraag nr. 77
van 24 april 1981

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Fonds 81 — Financiële bijdragen van gehandicapten

Het ministerieel besluit van 28 december 1978 voorziet een verhoogde financiële bijdrage voor de gehandicapten in de plaatsingskosten in tehuizen en in gastgezinnen.

Er is tevens voorzien dat de bewoners of gast een deel van zijn inkomen als zakgeld kan behouden. Tehuizen, plaatsingsdiensten en de administratie van het fonds 81 zijn het blijkbaar nog steeds eens over welke inkomsten worden in rekening genomen bij de berekening van de financiële bijdrage en het zakgeld.

Kan de geachte Staatssecretaris mij precies mededelen wat aangezien wordt als inkomsten van de minder-valide.

Antwoord

In verband met de draagwijdte van de financiële bijdrage opgelegd bij het ministerieel besluit van 28 december 1979, heb ik de eer het geachte lid te

verwijzen naar artikel 33 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten ten laste van de openbare besturen (Belgische Staatsblad 4 mei 1973) waarin vermeld wordt dat „ de dagprijs eventueel wordt verminderd met alle andere voor de begunstige uitgekeerde bedragen ”.

Bijgevolg dienen alle tegemoetkomingen, bijslagen, uitkeringen, inkomsten uit roerende en onroerende goederen en inkomsten uit arbeid beschouwd te worden als inkomen voor de minder-valide.

**II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG
ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art.
63, 6)**

**VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR
STREEKECONOMIE EN RUIMTELIJKE OR-
DENING**

Vraag nr. 115
van 4 mei 1981

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Oost- Vlaanderen — Inplanting van een crematorium

In verband met de plannen om een crematorium te planten te Drongen (deelgemeente Gent) had ik graag van de geachte Staatssecretaris het volgende vernomen.

1. Wordt er inderdaad in Oost-Vlaanderen een crematorium ingeplant ?
2. Zo ja, waar zal dit gebeuren?
3. a. Is het waar dat de onteigeningsprocedures voor Drongen werden stopgezet ?
b. Gebeurde dit omdat men overweegt het crematorium op het rijksdomein Vliegveld te vestigen ?
4. Waarom moesten in Drongen 18 hectare onteigend worden en hoeveel hectare zouden er eventueel te Lochristi nodig zijn?
5. a. Hoe denkt men te Lochristi een aansluiting te maken bij een bestaande begraafplaats ?
b. Kan het Executieoord (Oostakker) hiervoor in aanmerking komen ?
6. Als men uiteindelijk toch Oostakker-Lochristi kiest, wordt er daar dan ook een vestiging voor een klassieke begraafplaats in de nabijheid van het geplande crematorium voorzien ?
7. a. Zou een geplande vestiging op het rijksdomein geen verandering van de bestemming, voorzien in het gewestplan als ontginningsgebied, vereisen ?
b. Indienja, wat zijn dan de plannen voor het gehele rijksdomein ?
c. In welke zin zou de bestemming van dit gebied, dat volledig in een landbouwzone ligt, op het gewestplan worden aangepast?

Voorlopig antwoord

Zodra de nodige inlichtingen in ons bezit zijn, zal niet nagelaten worden deze onmiddellijk aan het geachte lid mede te delen.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GE-ANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)**VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR CULTUUR, TOERISME EN HUISVESTING**

Vraag nr. 226
van 27 april 1981
van de heer J. CAUDRON

KMS — Personeelsbestand

Vorig jaar zou het personeelsbestand van KMS uit ongeveer 417 personen bestaan hebben, waarvan slechts 88 Nederlandstaligen. Dit is de zoveelste discriminatie van de Nederlandstaligen.

Graag vernam ik dan ook en dit telkens voor de jaren 1979 (afgesloten op 31 december) en 1980 (afgesloten op 31 december) :

1. het aantal tewerkgestelde personen in de KMS, ingedeeld in Belgen en vreemdelingen, werklieden en bedienden, en per taalrol;
2. het bedrag der toelagen, ter beschikking gesteld door respectievelijk Nederlandse en Franse Cultuur, voor de jaren 1979, 1980, 1981 en ook de uitbetaalde toelagen in de jaren 1979 en 1980;
3. of deze subsidiëring nog steeds op een 50/50 basis gebeurt (50 % door Nederlandse en 50 % door Franse Cultuur);
4. en zo ja, welke maatregelen worden overwogen om een meer evenwichtige verdeling te bekomen van de tewerkgestelde personen tussen Nederlandse en Franse taalrol ;
5. of niet kan overwogen worden, de toelagen van Nederlandse Cultuur te beperken in overeenstemming met het percent tewerkgestelde personen van de Nederlandse taalrol, tot genoemde evenwichtige verdeling bereikt is.

Vraag nr. 227
van 27 april 1981
van de heer H. ADRIAENSENS

RSC Hazewinkel Willebroek — Aanlegstrand, ligweide en zwemgelegenheid

De plannen voor de accommodatie van het RSC Hazewinkel te Willebroek voorzien de aanleg van een strand, een ligweide en zwemgelegenheid in de bocht van de waterput, gelegen nabij de aankomsttoren.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris hoeveel hiervoor in de begroting van 1981 is voorzien.

Vraag nr. 229
van 28 april 1981
van de heer C. VAN ELSEN

Jeugdtoerisme — Subsidiëring

Zou de geachte Staatssecretaris ons een overzicht willen geven van de jaren 1978, 1979 en 1980 van de toelagen voor investeringen in de sector jeugdtoerisme.

Graag kregen we deze per jeugdgroepering en per realisatie

Vraag nr. 232
van 29 april 1981
van de heer P. DE VLIES

Abdij van 't Park te Leuven (Heverlee) — Restauratie

Op 29 februari 1980 had de beperkte aanbesteding plaats voor de restauratie (reeks VIII) van de daken, vensters en gevels van de Sint-Norbertuspoort van voornoemde abdij

Het dossier droeg het nummer 3720K.

Sindsdien heeft noch het stadsbestuur van Leuven, noch de prelatuur van de abdij hierover nog wat vernomen.

Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen wanneer de restauratie zal aanvangen ?